

Sygn. akt VI GC 2220/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.**

przeciwko **P. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 27 408,04 złotych (dwadzieścia siedem tysięcy czterysta osiem złotych cztery grosze) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi za okres od dnia 03 listopada 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego P. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 2 768,06 złotych (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt osiem złotych sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2220/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 lutego 2014 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego P. M. kwoty 27 408,04 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 03 listopada 2012 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, wskazując w uzasadnieniu, iż strony łączyła umowa numer (...) zawarta w dniu 21 czerwca 2004 roku pomiędzy pozwanym prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) a poprzednikiem prawnym powoda – (...) Spółką Akcyjną, na podstawie której to umowy powód dostarczył energię elektryczną pozwanemu, ten zaś – nie uiścił za nią należności.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 25 marca 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 191479/14 referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany P. M. wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia zaskarżając go w całości. W uzupełnieniu wniesionego sprzeciwu, w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Gdyni, pozwany zakwestionował żądanie pozwu tak co

do zasady, jak i wysokości oraz wskazał, że nie jest dłużnikiem powoda, zaś faktura VAT nie może stanowić jedynego dowodu istnienia zobowiązania pozwanego i jego wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 czerwca 2004 roku P. M. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. (obecnie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.) umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych numer (...) dotyczącą dostarczania energii elektrycznej na dzierżawiony przez niego camping w J. przy ulicy (...).

Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

umowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych o numerze ewidencyjnym (...) – k. 121-122 akt, odpis pełny z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego numer (...) – k. 82-85 akt, akt, odpis pełny z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego numer (...) – k. 99-112 akt

Na podstawie odczytu licznika zainstalowanego na nieruchomości położonej w J. przy ulicy (...) użytkowanej przez P. M., dnia 18 października 2012 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G., wystawiła fakturę VAT numer (...) na łączną kwotę 27 408,04 złotych tytułem należności za dostarczoną energię elektryczną za okres od dnia 26 sierpnia 2011 roku do dnia 31 sierpnia 2012 roku.

faktura VAT – k. 90 akt, odczyty – k. 68-70 akt

Pismem z dnia 25 października 2013 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wezwał P. M. do zapłaty kwoty 27 804,04 złotych tytułem należności wynikającej z faktury VAT numer (...).

w ewzwanie przedsądowe numer (...) wraz z dowodem nadania – k. 93-94 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, uznając je za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. domagając się od pozwanego P. M. należności dochodzonej w niniejszym postępowaniu swoje roszczenie wywodził z zawartej między stronami w dniu 21 czerwca 2004 roku umowy sprzedaży energii elektrycznej, której przedmiotem była sprzedaż energii elektrycznej oraz świadczenie usługi przesyłowej. Umowa ta, na podstawie której odbywa się sprzedaż i dostarczanie energii elektrycznej, należy do kategorii umów nazwanych, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 220). Natomiast zgodnie z treścią art. 555 k.c. do sprzedaży energii stosuje się przepisy o sprzedaży rzeczy (art. 535 k.c.).

W związku z tym, że pozwany P. M. podniósł zarzut braku zobowiązania wobec powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. i mając na względzie obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadę rozkładu ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c., to na powodzie spoczął ciężar wykazania istnienia roszczenia, którego zasądzenia powód się domagał, a więc wykazania zarówno jego zasadności, jak i wysokości.

W ocenie Sądu powód sprostał powyższemu ciężarowi – przedłożył bowiem w niniejszej sprawie umowę kompleksową stanowiącą podstawę jego żądania zawartą z pozwanym w dniu 21 czerwca 2004 roku, na podstawie której to umowy pozwany P. M. zobowiązał się do uiszczania na rzecz powoda należności z tytułu dostarczonej i pobranej przez niego energii elektrycznej. Ponadto powód przedłożył wydruk historii z odczytów licznika zainstalowanego na nieruchomości dzierżawionej przez pozwanego przy ulicy (...) w J., z którego wynikało, że energia elektryczna była przez powoda do tej nieruchomości dostarczana. Powód wykazał więc, że strony łączyła umowa oraz że wykonał

swoje zobowiązanie, tj. dostarczył pozwanemu energię elektryczną zgodnie z postanowieniami umowy, a zatem pozwany winien spełnić swoje świadczenie, tj. zapłacić mu należność za pobraną energię elektryczną. W ocenie Sądu powód wykazał tym samym fakt istnienia roszczenia względem pozwanego z tytułu nieuregulowanych należności za dostarczoną energię elektryczną, a także przedkładając fakturę VAT – wysokość swojego roszczenia, a zatem, w ocenie Sądu, uznać należało, że powód udowodnił okoliczności przemawiające za uwzględnieniem powództwa.

W powyższych okolicznościach ciężar wykazania faktów uzasadniających zdaniem pozwanego oddalenie powództwa spoczywał na pozwanym. Tymczasem, pozwany P. M., poza rozważaniami na temat charakteru faktury VAT w postępowaniu cywilnym wskazującymi, iż nie może ona stanowić jedyne dowodu istnienia i wysokości zobowiązania, nie podniósł w zasadzie żadnych okoliczności mających uzasadnić odmowę ochrony prawnej roszczeniu powoda ani dowodów na poparcie tych okoliczności. Co więcej, pozwany – mimo podniesionego zarzutu braku zobowiązania wobec powoda – w żaden sposób nie ustosunkował się do dokumentów złożonych przez powoda już po przekazaniu sprawy do sądu właściwości ogólnej – umowy kompleksowej czy odczytów licznika, nie kwestionując tym samym ich prawdziwości, czy wiarygodności. W świetle zasad doświadczenia życiowego, należy również założyć, iż profesjonalny przedsiębiorca, który otrzymuje, jego zdaniem, niezasadnie wystawioną fakturę VAT i wezwanie do zapłaty, powinien niezwłocznie zaprzeczyć wskazanym w wezwaniu okolicznościom i podjąć próbę wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Pozwany jednakże pozostawił zarówno powyższą fakturę VAT, jak i wezwanie do zapłaty, bez odpowiedzi.

Wskazać przy tym należy, że reguła dotycząca ciężaru dowodu nie może być rozumiana w ten sposób, że zawsze bez względu na okoliczności sprawy ciężar dowodu spoczywa na powodzie. Jeżeli strona powodowa udowodniła fakty przemawiające za zasadnością powództwa, to na stronie pozwanej spoczywa ciężar udowodnienia ekscpekcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82). Wobec faktu przedłożenia przez powoda umowy, faktury VAT oraz wezwania do zapłaty, to na pozwanym ciążył obowiązek przedstawienia dowodów podważających zasadność roszczenia powoda. Tymczasem, jak już wskazano powyżej, pozwany nie przedstawił żadnych okoliczności mających uzasadnić oddalenie powództwa, a zatem uznać należało, iż pozwany P. M. nieskutecznie zakwestionował fakt istnienia i wysokości dochodzonego roszczenia, a żądanie powoda – za zasadne w całości i zasługujące na uwzględnienie.

Mając na względzie powyższe, Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 220) w zw. z art. 555 k.c. w zw. z art. 535 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego P. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 27 408,04 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 03 listopada 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. w zw. z § 6 punkt 5 zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) w punkcie II wyroku zasądził od pozwanego jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie na rzecz powoda kwotę 2 768,06 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 343 złotych tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, kwotę 2 400 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwotę 8,06 złotych tytułem opłaty manipulacyjnej uiszczonej przy składaniu pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 18 kwietnia 2017 roku